

сж били лишени отъ щастнето да посѣщаватъ училището, лишени сж отъ щастнето да посѣщаватъ и домътъ Божий въ врѣме на Божественната литургия.

Мастори и Господари, вий нѣмате право да присвоявате на вашитѣ слуги онова врѣме, което е опрѣдѣлено за почивка, което е посвячено, сирѣчь харизано на Бога. Въ то врѣме, думамъ, въ което трѣба да слугуватъ на Бога, голѣмъ грѣхъ навличате на себе си, като ги карате да слугуватъ на васъ. Това го възбранава и святоото писание въ десетѣтъхъ Божи заповѣди. И тѣй, които слуги не сж имали добродѣтели да присѣтствуватъ въ черква и да чуятъ това, що са говори за тѣхъ, всичката длѣжностъ на васъ остава да имъ съобщите това и да ги подканите вий сами на каквото ги кани настоящето слово.

Вий сте отговорни за вашитѣ слуги; тѣхната добродѣтели, както тѣхната злочестина, е въ вашитѣ рѣдѣ, отъ васъ зависи да станѣтъ тѣ или добродѣтели, или злочестни; тѣхната воля е подчинена на вашата. Може би тѣ да искатъ да са учатъ, нѣ не смѣятъ, додѣ не са подканятъ и не имъ са дозволи отъ ваша страна. Ако искатъ, ако желаятъ, дозволете имъ, насърчете ги. Ако ли пакъ не искатъ, то значи, че тѣ неразбиратъ, ваша длѣжностъ е да ги накарате да разберѣтъ: Както било съволя било безъ воля ги накарвате да ви вършатъ работата, тѣй ги накарайте и да захванѣтъ да са учатъ, още и да дохождатъ на черква. Вашата работа никакъ нѣма да са повреди отъ тѣхното учение и отъ тѣхното дохождение на черква, защото, както ви са каза, тѣ ще учатъ само въ недѣлнитѣ дни и въ голѣмитѣ празници въ които не са върши друга работа, и които сж посвятени на Бога, а не на васъ и на вашитѣ частни работи.

Самата вѣра, като ни поучава да харизвами недѣлнитѣ и празнични дни на Бога, какво значи още да